

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Bibi Hykl

Haviřské štěstí

bambóok®

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Bibi Hykl

Haviřské štěstí

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Sandra Dražilová Zlámalová

Havířské štěstí

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bamb**o**ok
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 9295. publikaci

Ilustrace Bibi Hykl
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2024

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2024
Cover Illustration © Bibi Hykl, 2024

ISBN 978-80-271-7289-4 (pdf)
ISBN 978-80-271-3872-2 (print)

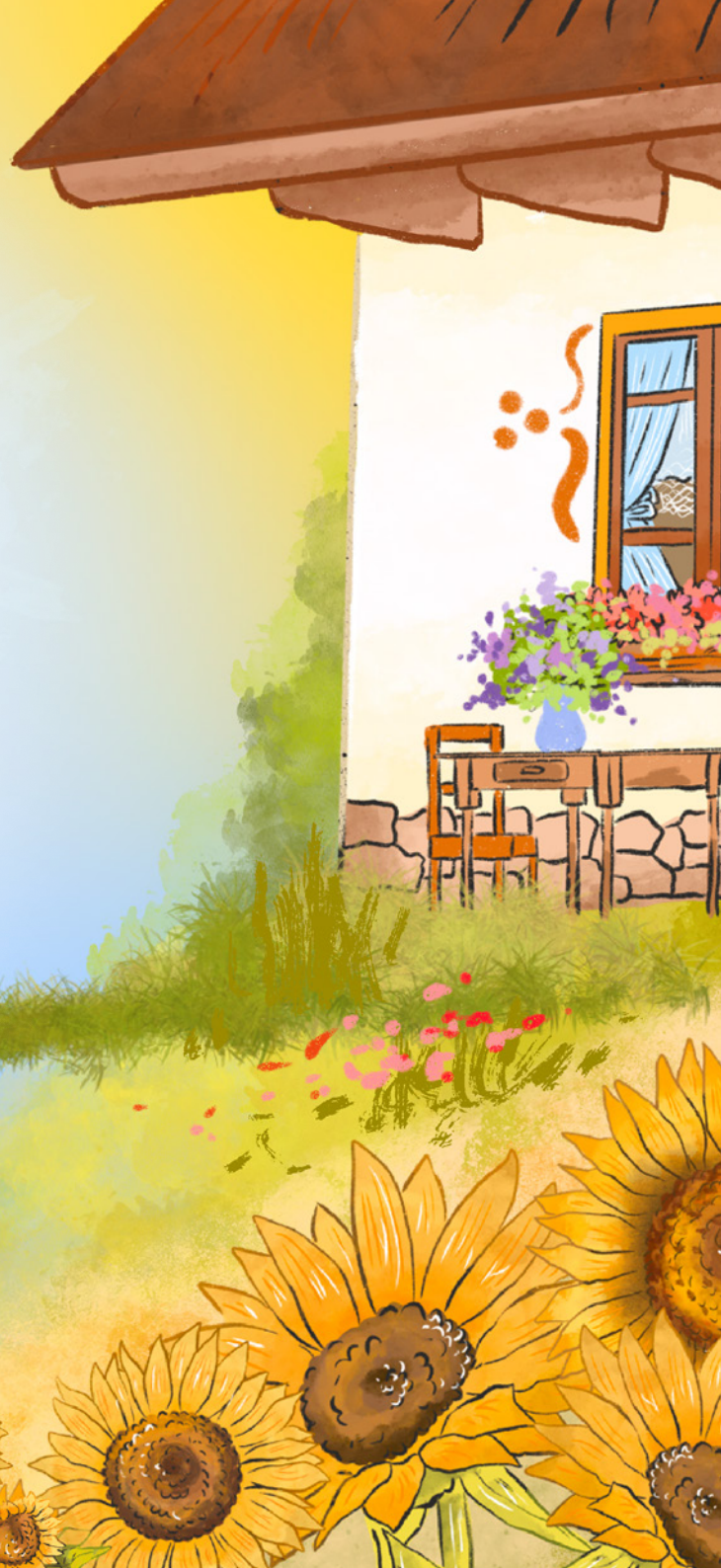
V dálce bylo slyšet hřmění, jako by se blížila bouřka, na nebi však zatím nebyl ani mráček. Ono je sice pravda, že v horách se počasí může změnit z minuty na minutu, ale teď tomu nenasvědčovalo vůbec, ale vůbec nic.

„Slyšíš to?“ ozvala se bojácně Apolenka.

„Však z toho nic nebude,“ odvětila Adéla, „pořádně na to těsto přitlač, ať jsou frgále jedna báseň.“

Adéla byla Apolenčina starší sestra, obě byly pekařky a po rodičích zdědily malou pekárnu v podhůří Beskyd.

Však to byly ty nejvyhlášenější pekařky široko daleko.

РЕКАРНА

Tou dobou probíhala přímo nad vrcholy hor
vášnivá debata, která se k lidským uším nesla
jako ozvěna hromu.

„Podívej se na ně! To si říkáš ochránkyně
havířů? Jejich patronka?!“ popichoval svatý
Prokop svatou Barboru.

„Copak jim něco chybí?“ otázala se nechápavě
a pohlédla dolů k šachtám, odkud se právě
trousili po hrstkách špinaví, unavení havíři,
kterým zrovinka skončila šichta.

Prokop je nevěřicně sledoval a pomyslel si:
„Jak může být Barbora tak slepá.“

Než však stihl cokoli říci nahlas, ozval se
zvučným hlasem někdo, kdo je již dále
nemohl poslouchat – sám Radegast.

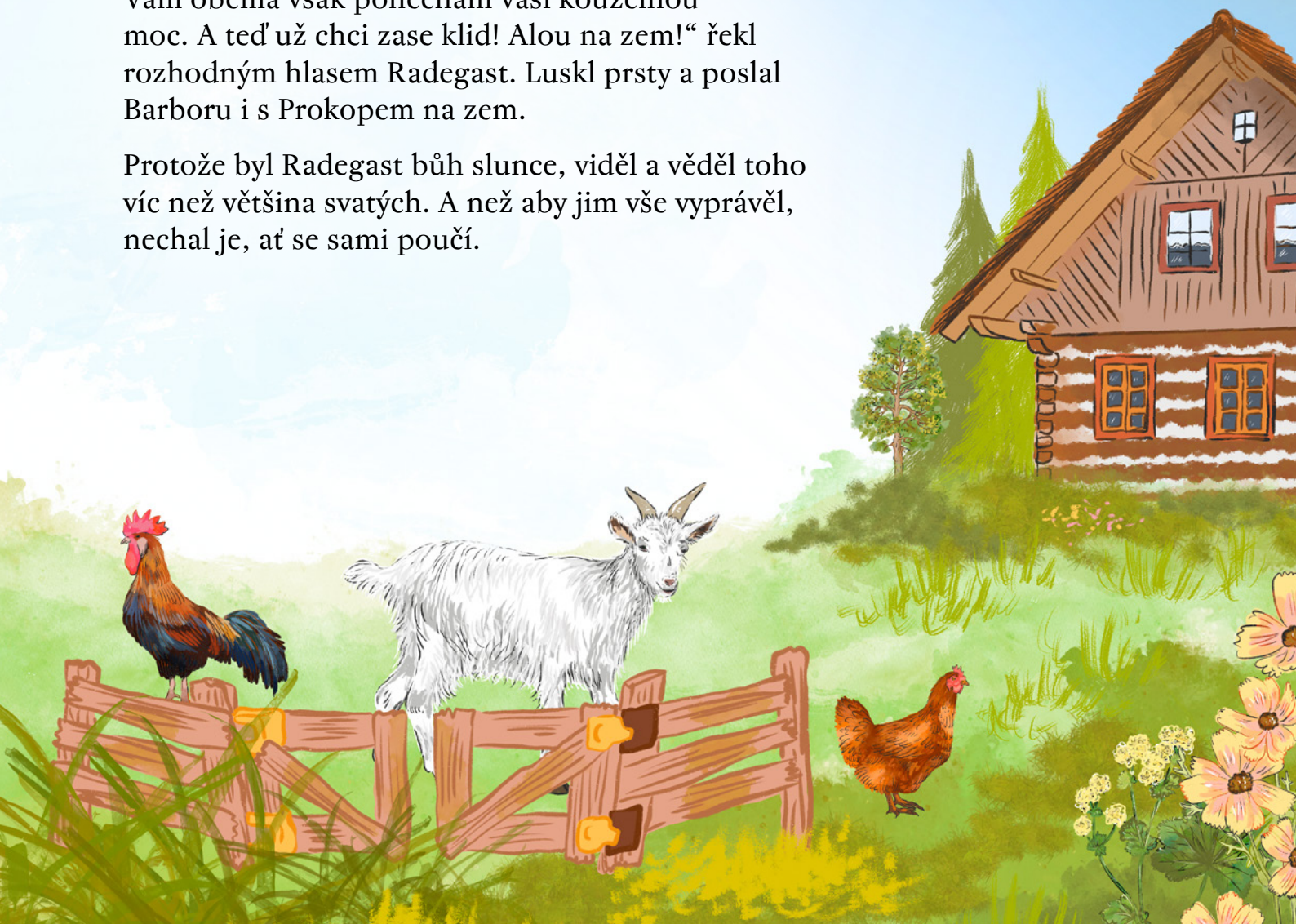
„Co mi tu děláte takový hluk a randál?
To se stále škorpíte kvůli havířům?!“

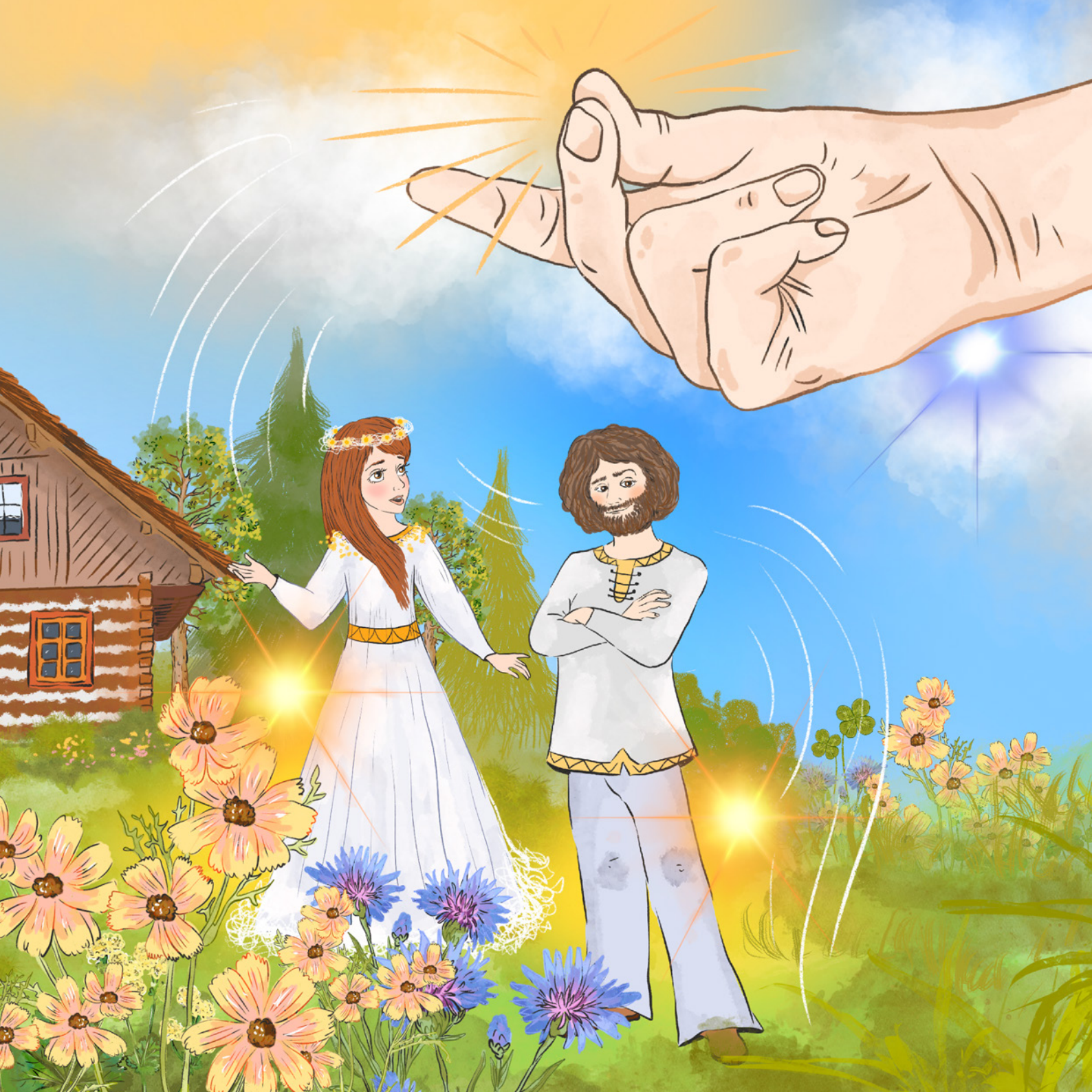
Oba museli chtě nechtě přiznat,
že to byla pravda.

„Vím, co s vámi! Na rok vás pošlu na zem a vy sami uvidíte, jak je to doopravdy. Lidé vás neuvidí, jen z vás budou mít buď dobrý, nebo špatný pocit. Vám oběma však ponechám vaši kouzelnou moc. A teď už chci zase klid! Alou na zem!“ řekl rozhodným hlasem Radegast. Luskł prsty a poslal Barboru i s Prokopem na zem.

Protože byl Radegast bůh slunce, viděl a věděl toho víc než většina svatých. A než aby jim vše vyprávěl, nechal je, ať se sami poučí.

„Broňo, kde dnes kutáme?“ zeptal se svého kamaráda havíře Janek.

Ten se ohlédl a pověděl: „No kde. Asi přímo pod horou Radhošť, v ostatních štolách teď už dlouho nikdo nic nenakutal.“

„Pří-přímo pod Rad-Radhoštěm?“ ujišťoval se Janek. Hlas se mu třásl jako osika.

Ono se není čemu divit. O posvátné hoře Radhošť kolovala spousta pověstí, povídaček a různých příběhů. Jedno však měla všechna tato vyprávění společné – poklad.

„Co se bojíš?“ smál se Broněk. „Snad nevěříš všem těm povídačkám, které se tradují?“ Pak pohlédl po očku na Janka a smát se přestal. Viděl, že kamarád havíř má skutečný strach.

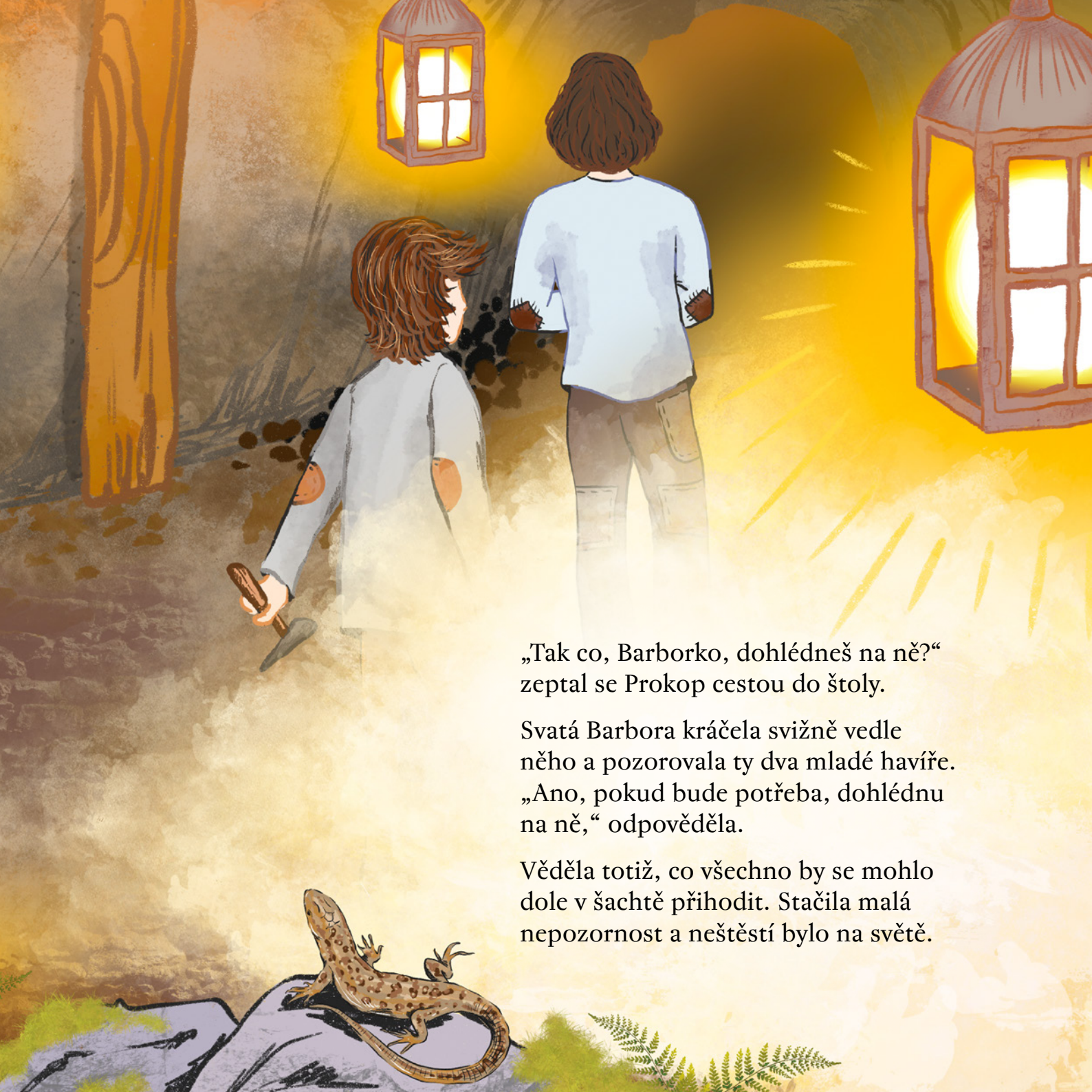
A havířské pravidlo říká: HAVÍŘ SE HAVÍŘI NEVYSMÍVÁ.

„Neboj, to zvládneme, je to jen jedna šichta,“ uklidňoval ho Broňa. „Tak pojď a drž se u mě, však na nás svatá Barborka dohlédne, aby se nám nic nestalo.“

A měl pravdu. Oba svatí jim byli v patách.

Pak poplácal Janka po rameni, popadl své šlígle a vydali se k šachtě.

„Tak co, Barborko, dohlédneš na ně?“
zeptal se Prokop cestou do štolý.

Svatá Barbora kráčela svižně vedle
něho a pozorovala ty dva mladé havíře.
„Ano, pokud bude potřeba, dohlédnu
na ně,“ odpověděla.

Věděla totiž, co všechno by se mohlo
dole v šachtě přihodit. Stačila malá
nepozornost a neštěstí bylo na světě.